

† LUCIAN
EPISCOP AL CARANSEBEȘULUI

DIN MILA LUI DUMNEZEU,

**Preacuviosului cin monahal,
Preacucernicului cler și preaiubiților credincioși din cuprinsul
Eparhiei Caransebeșului,**

**Har, pace și bucurie de la Dumnezeu – Tatăl, Fiul și Sfântul Duh,
iar de la noi părințești binecuvântări!**

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Iubiți credincioși și credincioase,
HRISTOS A ÎNVIAT!

Se cuvine întâi de toate să dăm slavă lui Dumnezeu căci ne-a ajutat să ne închinăm și la acest praznic sfânt și luminos – Sărbătoarea sărbătorilor – Învierea Mântuitorului și biruința luminii asupra întunericului, căci Iisus Hristos este Lumina lumii și cel ce Îl urmează nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții (cf. Ioan 8, 12).

Cuvântul *Paște* (Pesah) avea la vechii evrei înțelesul de *trecere*, iar în noaptea sfântă a Învierii suntem chemați să *primim lumină*, adică suntem invitați să trecem de la întunericul morții la lumina vieții veșnice. Cântările bisericesti ne îndeamnă să medităm la *trecerea noastră prin moarte la viață*. În acest sens canonul Învierii ne spune atât de frumos, chiar în prima cântare: *Ziua Învierii, să ne luminăm, popoare, Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință. Și iarăși în cântarea a șaptea: Prăznuim omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți veșnice.*

Iubiți credincioși și fii ai Învierii lui Hristos,

Sfântul Apostol Pavel ne spune clar și răspicat: *Dacă nădăjduim în Hristos numai în viața aceasta, suntem mai de plâns decât toți oamenii. Dar acum Hristos a înviat din morți, fiind începătură (a învierii) celor adormiți* (1 Corinteni 15, 19 – 20). Prin urmare, suntem încredințați și încurajați, că Hristos

înviind din morți S-a făcut începătură a învierii celor adormiți, și El ne-a trecut pe noi de la robia nonsensului, la libertatea pe care ne-o dăruiește iubirea veșnică a lui Dumnezeu. Hristos Cel înviat din morți este sensul vieții noastre, mormântul gol din cetatea Ierusalimului certificând acest adevăr scripturistic, teologic și existențial, căci *dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră* (1 Corinteni 15,14). Hristos Cel înviat, *S-a dat pe Sine schimb morții, întru care eram ținuți, fiind vânduți sub păcat [...] și înviind a treia zi și cale făcând oricărui trup la învierea cea din morți, că nu era cu puțință a fi ținut sub stricăciune Începătorul vieții, făcutu-S-a începătură celor adormiți, Întâi-Născut din morți, ca să fie Însuși Începătorul tuturor întru toate* (din *Anafora Liturghiei Sf. Vasile cel Mare*).

Așadar, Hristos este *Începătorul vieții, Întâi-Născut din morți, începătură celor adormiți*, și de aceea trebuie să ne bucurăm ca niște fii adevărați ai Învierii Lui, căci moartea nu este un sfârșit pentru creștinul botezat și îmbrăcat în Hristos, ci este o trecere fericită dintr-o lume efemeră spre lumina Învierii lui Hristos. Credem în *învierea morților și în viața veacului ce va să fie*, iar tristețea pentru un creștin autentic, trăitor și practicant, nu este justificată, căci, apostolul neamurilor ne avertizează și ne încurajează prin cuvintele: *... să nu vă întristați, ca ceilalți, care nu au nădejde, pentru că de credem că Iisus a murit și a înviat, tot așa credem că Dumnezeu, pe cei adormiți întru Iisus, îi va aduce împreună cu El* (1 Tesaloniceni 4, 13-14). Deci, Hristos fiind începătură a învierii celor adormiți, astăzi și în cealaltă vreme a vieții noastre, Sfântul Ioan Gură de Aur ne învață și ne spune: *Să nu se plângă nimeni de lipsă, că s-a arătat Împărăția cea de obște. Nimeni să nu se tânguiască pentru păcate, că din mormânt iertare a răsărit. Nimeni să nu se teamă de moarte, că ne-a izbăvit pe noi moartea Mântuitorului; a stins-o pe ea Cel ce a fost ținut de ea* (din *Cuvântul de învățătură al Sfântului Ioan Gură de Aur la Sărbătoarea Învierii Domnului*).

Trăim vremuri grele, complicate și pline de incertitudine și nesiguranță. Hristos Cel înviat din morți este reperul vieții noastre, fără de Care nu putem face nimic. Noi, cei care dorim să trăim în Hristos, cu Hristos și pentru Hristos, suntem chemați să călcăm pe urmele Lui și să ne facem *vreme* pentru rugăciune, liturghie și filantropie, precum și pentru orice lucru bun și folositor, căci *într-adevăr vreme este să te naști și vreme să mori* (Ecclesiastul 3, 2). Să ne pregătim pentru vremea morții, trăind frumos întru Hristos Cel înviat din morți.

Iubiți frați și surori,

Credem că acum este vremea cercetării, cernerii, certării și a cercării noastre. Cercetați fiind de Bunul Dumnezeu și cernuți ca să se deosebească grâul de neghină, să răbdăm certarea Domnului ca să împlinim cuvântul Scripturii care zice: *«Fiul meu, nu disprețui certarea Domnului, nici nu te descuraja când*

ești muștrat de El. Căci pe cine îl iubește Domnul îl ceartă, și biciuiește pe tot fiul pe care îl primește». Răbdați spre înțelepțire, Dumnezeu Se poartă cu voi ca față de fii (Evrei 12, 5-7). Este de asemenea și vremea cercării, căci de peste un an creștinii sunt încercați în credința lor, unii mărturisind Evanghelia și apărând Biserica, iar alții rămânând indiferenți. Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Soarele Cel mai înainte de soare, și-a făcut vreme pentru noi – neamul omenesc cel căzut în robia păcatului și a morții – și ne-a ridicat, ne-a mântuit, a dat celor căzuți ridicare, așa cum spune icosul praznicului de astăzi. Așadar, Cuvântul s-a făcut trup și S-a sălășluit între noi (Ioan 1, 14), iar noi de prea multe ori suntem nepăsători și delăsători, nu prețuim vremea vieții noastre, ne pierdem vremea, nu avem răbdare la rugăciune și la liturghie, ne plictisim când trebuie să stăm de vorbă cu Dumnezeu și ne mirăm mai apoi de pedeapsa și certarea Domnului.

Hristos ne-a răscumpărat cu moartea Sa, moartea noastră călcând și celor din morminte viață dăruindu-le, iar noi continuăm să avem aceeași stare de amorțeală și nesimțire duhovnicească, concentrându-ne atenția doar asupra vieții acesteia, nemeditând la sfârșitul nostru, la învierea morților, la judecata particulară și la cea universală, fiind dezinteresați de *viața veacului ce va să fie*. În acest context, cuvântul paulin ne luminează și ne înțelepțește: *«Deșteaptă-te cel ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos». Deci luați seama cu grijă, cum umblați, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, răscumpărând vremea, căci zilele rele sunt. Drept aceea, nu fiți fără de minte, ci înțelegeți care este voia Domnului (Efeseni 5, 14-17). Îndemnați fiind la răscumpărarea vremii, căci zilele rele sunt, să-L rugăm pe Hristos Cel Înviat să lucreze pentru mântuirea noastră, să ne trimită harul Său, ajutorul și puterea Sa, căci Harul Duhului Sfânt este condiția obiectivă a mântuirii noastre. Psalmistul David ne spune atât de frumos: *Vremea este să lucreze Domnul, că oamenii au stricat legea Ta* (Psalmul 118,126). Oamenii au stricat și au călcat legea Domnului, societatea contemporană adeseori îndemnându-ne să neglijăm și să nesocotim legea lui Dumnezeu. Dar, vremea vieții noastre este un timp pe care trebuie să-l fructificăm, viața însăși fiind un dar divin, cel mai de preț talant și de aceea suntem îndemnați să înmulțim talantul vieții, ca să trăim în veci cu Hristos Cel Înviat din morți. Apostolul neamurilor le spune foarte limpede filipenilor, dar și nouă: *După așteptarea și nădejdea mea că întru nimic nu voi fi rușinat, ci, întru toată îndrăzneala, precum totdeauna, așa și acum, Hristos va fi preaslăvit în trupul meu, fie prin viață, fie prin moarte; Căci pentru mine viață este Hristos, și moartea un câștig* (Filipeni 1, 20-21). Moartea poate să fie un câștig, dacă am păzit în viață poruncile Domnului, și Hristos a fost sensul și esența vieții noastre.*

Iubiți credincioși și credincioase,

La praznicul acesta să medităm și noi mai profund la Învierea Domnului și la învierea noastră, căci într-adevăr *precum în Adam toți mor, așa și în Hristos toți vor învia* (1 Corinteni 15, 22).

Praznicul Învierii lui Hristos devine și praznicul Învierii noastre, El fiind începătură a învierii celor adormiți, și de aceea sărbătoarea de astăzi rămâne praznicul central din cursul anului bisericesc și din cursul vieții noastre pe acest pământ. În jurul acestei realități duhovnicești supreme, gravitează toate celelalte praznice, iar prin Învierea lui Hristos avem un sens în această lume, nu trăim în zadar, ci avem libertatea deplină pe care ne-o dăruiește exclusiv iubirea veșnică a lui Dumnezeu pentru lumea chemată la lumină, înnoire, nemurire și fericire. *Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine. Că dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem. Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii* (Romani 14, 7-9).

Acest cuvânt pastoral la praznicul Învierii Domnului din anul mântuirii 2021, am vrea să credem că vă aduce fiecăruia un strop de lumină și echilibru și vă va întări în credința, că, esențial și important în această viață este să Îl ai întru tine și lângă tine pe Domnul Hristos Cel Înviat. Încheiem această scrisoare pastorală lăsându-i pe Sfântul Apostol Pavel și pe Sfântul Ioan Gură de Aur să ne grăiască cuvântul Domnului, nu înainte de a vă dori tuturor sănătate deplină, har, pace și binecuvântare la slăvitul praznic al Învierii lui Hristos: *«Unde îți este, moarte, biruința ta? Unde îți este, moarte, boldul tău?» Și boldul morții este păcatul, iar puterea păcatului este legea. Dar să dăm mulțumire lui Dumnezeu, Care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Iisus Hristos! Drept aceea, frații mei iubiți, fiți tari, neclintiți, sporind totdeauna în lucrul Domnului, știind că osteneala voastră nu este zadarnică în Domnul (1 Corinteni 15, 55-58). Sculatu-S-a Hristos și au căzut diavoli. Înviat-a Hristos și se bucură îngerii. Înviat-a Hristos și viața stăpânește. Înviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă; că Hristos, sculându-Se din morți, începătură celor adormiți S-a făcut. Lui se cuvine slava și stăpânirea în vecii vecilor. Amin (din Cuvântul de învățătură al Sfântului Ioan Gură de Aur la Sărbătoarea Învierii Domnului).*

Hristos a înviat!

Al Vostru, de tot binele doritor și pururea rugător către Mântuitorul,

† LUCIAN
Episcopul Caransebeșului